

Oponentský posudek bakalářské práce

Komunikace prostřednictvím obrázku

Autorka: Kateřina Soukupová

Oponent: PhDr. Petr Dvořák, Ph.D.

Bakalářská práce se zabývá interpretací kresby a fotografie dětmi předškolního věku. Jádrem práce je analýza dětských výpovědí při dekódování obrazového materiálu a následná analýza získaných informací.

Práci lze rozdělit na teoretickou, metodologickou a praktickou část a na závěr. Dále je práce doplněna přílohami, které výrazně napomáhají čtenáři v porozumění dětských výpovědí. Nedílnou součástí práce je úvod, kde autorka zprostředkovává čtenáři své postoje k matematice a její výuce a literatura, která však není příliš obsáhlá a hlavně neobsahuje všechny uvedené citační zdroje z vlastního textu (např.: Vágnerová, Kern).

V první části se autorka zabývá teoretickými východisky praktické části. V úvodu se zabývá předškolním věkem dítěte z hlediska kognitivního vývoje a myšlení. Hlavní částí je pak prezentace získaných informací z oblasti teorie komunikace a to jak verbální, tak i neverbální. Teoretická část je vzhledem k rozsahu práce poměrně stručná, avšak obsahuje vše podstatné pro vlastní vyhodnocení experimentů. Snad jen kapitola *1.2.3. Chápání prostoru a počtu ...* bych očekával podrobněji zpracovanou, neboť má přímou vazbu na analyzované jevy v praktické části.

Druhou kapitolou práce je metodologická část. V té autorka uvádí hypotézy a cíle provedeného výzkumu. Dále nás seznamuje s metodami práce, včetně přesného popisu připravovaných experimentů.

Praktická část je velmi obsáhlá (str. 23 – str. 89). U každého z dvanácti dětí je uvedené jméno a věk dítěte, dále přepis rozhovoru scénáře 1. Následuje stručná charakteristika dítěte, u které však není patrné odkud autorka čerpala informace. Tento nedostatek bych prosil upřesnit v rámci obhajoby. Dále je vždy uveden rozbor rozhovoru, ve kterém se autorka zaměřuje na jevy souvisejícími s uvedenými hypotézami. Krom toho, také sleduje způsob a obsah vyjadřování dětí z jazykového hlediska (což však nebylo v metodologické části nijak řešeno) a část získaných výsledků prezentuje v grafické podobě. Drobnou chybou je také definování pojmu hyperkorektnost až téměř v závěru práce.

Následuje celkové shrnutí výsledků jednotlivých experimentů scénáře 1 a vyhodnocení těchto výsledků z hlediska naplnění stanovených hypotéz. V analýze se autorka opírá nejen o získané výsledky, ale konfrontuje je s teoretickými informacemi z nastudované literatury.

V závěru práce se autorka zabývá srovnáním scénářů 1 a 2. Výsledky scénáře 2 nejsou podloženy podrobnou analýzou, jako tomu je u scénáře 1, uvedené závěry však korespondují s odbornou literaturou.

Předložená práce svým rozsahem, a to zejména praktické části, více než splňuje podmínky kladené na bakalářské práce. Podstatnější než rozsah je však obsah. Zde lze konstatovat, že přes uvedené drobné nedostatky se jedná o velmi kvalitní práci, kterou lze doporučit obhajobě.

Hodnocení: výborně

V Praze dne 7. 5. 2007